

Thierry Meyssan: Washington, Londýn a Tel Aviv se zapletly v Palestině

- CZ24 News | 20. března 2024

USA / IZRAEL / PALESTINA: Po zásahu Washingtonu přestal Izrael masakrovat obyvatele Gazy, aby etnický vyčistil Palestinu a rozšířil své osady. Izrael také souhlasil s tím, že umožní průchod humanitární pomoci civilistům, které uvěznil.

Jak revizionističtí sionisté Benjamina Netanjahua, tak Hamás Ismaila Haníji však nic nevyřešili. Tyto dvě skupiny, které tvrdí, že hájí Židy, respektive Araby, ve skutečnosti realizují britský koloniální projekt, který v roce 1915 zformuloval lord Spencer a který se týká regionu neschopného se bránit.

Od roku 1948 je jediným řešením, které bylo vždy odmítáno, řešení jednotného dvojnárodního státu, jak je stanoveno v rezoluci OSN č. 181.

Spojené státy, které plánovaly vyprovokovat předčasné volby v Izraeli a ovlivnit zvolení generála Bennyho Gantze k moci, byly zklamány [1].

Od „revizionistických sionistů“ Benjamina Netanjahua se jistě odlišil tím, že uznal právo Arabů žít na jejich půdě, ale projevil odhodlání vymýtit Hamás z Gazy. Historický Hamás není nikdo jiný než palestinská odnož Muslimského bratrstva, nástroj nadvlády Spojeného království.



Benny Gantz odcestoval do Londýna, aby se setkal s poradcem pro národní bezpečnost Timem Barrowem. K jeho překvapení s ním premiér Riši Sunak trval na rozhovoru, aby mu sdělil, že nepřipadá v úvahu, aby se Izrael stal státem jako každý jiný. Britský koloniální projekt nadále stojí v cestě míru.

Hamás oficiálně vystoupil z Bratrstva v roce 2017, ale jeho hlavní představitelé jsou stále jeho členy a realizují jeho dlouhodobou strategii. Během války proti Sýrii bojoval Hamás po boku NATO a Izraele proti Syrské arabské republice.

Proud Hamásu, který se rozešel s Bratrstvem, uzavřel se Sýrií mír. 19. října 2022. Prezident Bašár Asad přijal v Damašku jeho vůdce Chalíla Hajju. Stále však odmítal setkání s hnutím Muslimské bratrstvo vedeným Chálidem Mechalem.

Od zahájení operace Železný štít Izrael loví a zabíjí členy Hamásu, kteří se připojili k palestinskému odboji, a šetří ty, kteří zůstali členy Bratrstva. V Bejrútu například izraelský generální štáb zavraždil Sáliha al-Arúrího [2], číslo 2 v politickém křídle Hamásu. Ten byl kvůli svému odporu k Muslimskému bratrstvu vyhoštěn z Kataru.

Generál Benny Gantz se cestou zpět do Izraele zastavil v Londýně. Víme, že iniciativu k této zastávce převzal on a že premiér Benjamin Netanjahu udělal vše, co bylo v jeho silách, aby zajistil, že ve Spojeném království nebude požívat diplomatické imunity s rizikem, že tam bude zatčen za spoluúčast na zločinech proti lidskosti [3]. Ať tak či onak, Benny Gantz pronesl v Londýně stejné výroky jako ve Washingtonu: dal najevo, že mu záleží jak na zastavení masakru v Gaze, tak na pokračování operace proti Hamásu. Svým udiveným partnerům potvrdil, že se stejně jako oni obává výhrůžek rabína Uziho Šarbafa na „Konferenci za vítězství Izraele“ [4], ale že bude bojovat i proti Muslimskému bratrstvu.

Ať si říká, co chce, Britové Bratrstvo stále ovládají. Viděli jsme to během válek proti Libyi a Sýrii. Jsou zodpovědní za komunikaci této tajné organizace a všech milicí, které z ní vycházejí. V některých případech jim dodávají zbraně a zpravodajské informace.

Anglosasové se tedy vrátili tam, kde začali: v roce 1915 v memorandu lorda Herberta Samuela o budoucnosti Palestiny (tj. před Balfourovou deklarací) hodlali podporovat nezávislý židovský stát v Palestině, který však nebude dostatečně silný, aby se mohl bránit. Následně se stoupenci Volodymyra Jabotinského, historického spojence Benita Mussoliniho, a tedy „fašisty“ v plném slova smyslu, rozešli s Londýnem a pokusili se realizovat svůj koloniální projekt stejně jako o něco později Rhodesie. Během studené války byli Britové spolu s Američany nuceni recyklovat své nepřátele. 75 let poté je situace totožná: Izrael není dost silný na to, aby se bránil sám, ale Anglosasové odmítají schválit masakr Arabů v Palestině za bílého dne. Pokud vyzbrojí Izrael, pokryjí se veřejně krví; pokud to neudělají, ztratí poslední zbytek britského impéria [5].

Navzdory všeobecnému přesvědčení Muslimské bratrstvo nikdy neusilovalo o vytvoření palestinského státu nezávislého na židovském státu (jak navrhovala koloniální komise lorda Williama Peela a jak se zpopularizovalo jako „dvoustátní řešení“), ani o palestinský stát federovaný s židovským státem v rámci dvoustátního státu (jak rozhodla OSN). Rozdíl mezi těmito dvěma projekty spočívá v tom, že první zajišťuje rovnost Arabů mezi sebou a Židů mezi sebou, zatímco druhý se zabývá rovností každého člověka, ať už je Arab nebo Žid.

Hassan el-Banna, zakladatel Bratrstva, ve svém dopise (probritskému) egyptskému premiérovi Mustafovi el-Nahasovi Pašovi ho žádal, aby připravil „obnovení chalífátu při uplatnění jednoty požadované islámem“.

Podobně i Hamás ve svém prvním období ve své chartě hlásal, že chce vybudovat stát pro muslimy (chalífát). V roce 2017, kdy část jeho základny odmítla Bratrstvo, které právě prohrálo v Sýrii, však přijal chartu, která se vyslovila pro nezávislý palestinský stát (ve smyslu Peelovy komise a „dvoustátního řešení“). Nejnovější brožura Hamásu s názvem Naše vyprávění... Operace Al-Aksá Potopa [6] však činí krok zpět, když představuje osm požadavků historického Hamásu. Uvádí, že

odmítá izraelskou okupaci, ale zejména nepodporuje palestinský stát, protože cílem bratrstva je obnovení chalífátu, tj. nadnárodního státu pro všechny muslimské národy.

Izrael je ze své strany rovněž ve slepé uličce. Už neví, co má dělat. Válečný kabinet (tj. jak židovští supremacisté Benjamina Netanjahua, tak demokraté Bennyho Gantze) hodlá Hamás zničit, a to i v Rafáhu. Přesto se všichni odborníci, včetně bývalých šéfů Šin Betu a Mossadu, shodují, že problémem není konkrétní organizace, ale politická situace, která hnutí odporu živí. Za těchto podmínek, i kdyby byl Hamás zcela zničen, by to pouze podpořilo vznik nové sítě odboje a nezaručilo by to, že by se mohl opakovat 7. říjen.

Mimochodem, „revizionističtí sionisté“ se nevzdali svého plánu vyhnat Araby z Palestiny (“země bez lidu, pro lid bez země”). Z jejich pohledu by tento plán mohlo oživit vytvoření plovoucího ostrova u pobřeží Gazy Pentagonem, a to během dvou měsíců. Přistávací plocha pro humanitární pomoc by se mohla téměř okamžitě proměnit v přistávací plochu pro vyhnance, jak to odsoudila Lidová fronta pro osvobození Palestiny (FLPL). Na začátku krize oznámila předsedkyně Evropské komise Ursula von der Leyenová v Káhiře, že EU je připravena přijmout milion obyvatel Gazy. Kabinet Benjamina Netanjahua kontaktoval africké státy. Tisk citoval Čad, Rwandu a Kongo, všechny tři země nabídku odmítly [7].

Pokud by došlo k takovému obratu, egyptsko-palestinský hraniční přechod v Rafáhu by ztratil svůj smysl. Izrael by situace využil k tomu, aby Egypt vyloučil z jakéhokoli politického rozhodnutí. Káhira dlouho odmítala nechat Gazany odejít do exilu a teprve minulý měsíc zřídila tábor, v němž má být ubytován 1 milion z nich [8].

V praxi zásah Spojených států přiměl Izrael k zastavení etnických čistek v Gaze a k souhlasu s průchodem humanitární pomoci. To je obrovský pokrok. Washington však neotevřel cestu k míru, který by vyžadoval nejen odstranění židovských fašistů, ale také ukončení britského koloniálního projektu v Palestině.

AUTOR: Thierry Meyssan

Překlad: zvedavec.news

[ZDROJ](#)